

Desen de TIA PELZ

NOAPTEA

Din ciclul „Primăvara“

ȘTEFAN LUCA

Violet Mărcuș adormea, întotdeauna, ultimul rând pe rând băieții, după ce sporovăiau o vreme, se infundau în somn, respirând adânc. Unii dormeau agitat, vorbind fără șir, în somn, ca Iulică, gormejul, picat nu se știe cum în stațiune, din Oltenia, tocmăi în Ardeal; alții își trăgeau pătura peste cap și nu se mai mișcrau, ca butucii, până dimineața. Gheorghe Oanceanu, vecinul de pat al lui Violet, dormea greu, din când în când stringind pumnul și mișcându-și buzele.

Violet Mărcuș adormea, întotdeauna, ultimul. Zilele îi erau încărcate cu atâtea noutăți, pe care el le retrăia în ceasul acela de veghe, cu mina dreaptă pusă sub cap, încât nu putea adormi ușor. Venit de curând în stațiunea de tractoare, îi plăcea să întrezărească asupra unor amănunte legate de meseria nouă pe care o învățase, timp de doi ani, în școală. Una a fost atunci, în școală și chiar în practică — aerul îngăduitor pe care-l citea în ochii instructorilor, când succesele sînt socotite așa ca o întimplare, iar greșelile, până și greșelile, văzute ca ceva firesc pentru un elev începător, nelind luate în serios prin însuși faptul „că-l un puști, ce să-i faci”. Alta era acum, când era și el tractorist întreg, trecut pe ordinea de bătaie — a directorului, al cămii de rot, gros și pătat de uleiuri, să opri azi dimineață și sub numele lui I-a să dat în primire mașina lui, iar inginerul agronom l-a fulgerat cu privirea, gîndindu-se că poate, datorită acestui puști, în rubrica tractorului 91 vor fi înscrise pierderi catastrofale de ulei și motorină, denumărate ero pierdute cu reparații de diferite grade. Și poate că și-a sosit, în gulerul paltonului ridicat pînă sub ochi (în hala de reparații era frig): „Sigur, iar un tractor nou în mina unui copil!” Pentru inginer orice tractor dat pe mină unui începător căpăta însușirea de a fi nou, chiar dacă a trecut de mai multe ori pe la centrul mecanic.

Apoi, tot inginerul agronom a dat citire, cu o voce egală, abia auzită, planului care înscris pentru mașina lui atâtea sute de hantri. De emoție, Violet n-a auzit bine suma, venindu-i în minte că de fapt nici nu se mai spuneau hantri, ci un hectar arătură normală. Ingerul nu voia însă, pe semne, să bage în seamă acest lucru. El l-a chemat pe unul din agronomi și acolo, pe loc, a început să se certe pentru niște contracte rămase nelucrate.

Pentru cititorul tânăr, să zicem de 18 ani (exact vîrstă romanului lui Enigma Otiliei de George Călinescu) lectura acestei cărți — acum, din perspectiva lui 1956 — înseamnă contactul cu o lume de cosmos, înseamnă un halucinant revers al tuturor normelor al tuturor valorilor sub semnul cărora stau astăzi tineretii lui Călinescu al lui univers, dominat de cu totul alte legi, răsuna vocea lui Stănică Rațiu, cu rezonanță ciudată de veche placă de gramofon de pe vremea bunicii: „Ce e viața? Vax! Ai trecut de o anumită vîrstă, încep bătăgourile, ba un reumatism, ba o gută, ba inimă, ba rinichi E rîndul nostru al tinerilor să ne așezăm la masa vieții. Da, dar trebuie să fim pregătiți, să nu lăsăm lucrurile de azi pe mâine. Bătrînii sînt ștreji exocri. Îi-o spun eu ca avocat, a o dușmănie declarată pe moștenitori!”

Roman al familiei burghize românești din ajunul primului război mondial, „Enigma Otiliei” nu este ceea ce se cheamă o cronică de familie. Cartea reprezintă doar o filă, un moment dintr-o asemenea cronică. Dar un fel de decizie de apogeu al conflictului, a nume ales de autor pentru a prinde în vîrfurile acului, această lume celulară — în clipa zărierii maxime Moș Costache Giurgiveanu, un veritabil Harpagon posesor al unui respectabil, a sub salteaua muribundului. Nici vorbă, întreaga familie, condusă de diablica Aglae (sora lui Moș Costache) cu concursul agrului în stare de alarmă cum poate fi smulșă averea bătrînului, pentru a nu cădea în mâinile Otiliei, fetica lui vitregă, care păstrează cele-mai mari șanse? Substanța cărții o constituie tocmăria năzărească teribilă ofensivă — pe care o putem defini, prin însăși vorbele lui Stănică Rațiu, o luptă pe viață și pe moarte pentru o clădire.

Faptele sînt halucinate din perspectiva lui 1956, dar curente în 1910, când ele se desfășoară. Vor mai trece ani, vor apărea în generația următoare noi Stănică

Violet a tresărit și-și dă seama că se petrece ceva ciudat afară. În dormitor lumina lăptoasă a lunii a fost alungată de întineric adnc. Nu se vede nimic decît un zid negru în jurul său, în care închipuirea poate zgurvi ce vrei și ce nu vrei; afară, un mugel întretăiat, dezănuțit fără noimă, fereșteles-zgîlțite, izble, hornul boceste după cine știe cine. Violet ascultă, încă nedesmețit, și se năzare înaintea lui păru, cu crengile despletite, scuturindu-se. I se frig. Își trage picioarele, Perna pe locul unde a dormit e caldă, mai încolo mina o întîinește rece și străină. Mișcarea l-a trezit de-a binele.

Viscol! Și, imediat: — Iară? Credeam că s-a isprăvit. Ieri am văzut pămînt negru, gheața decolorindu-se și scipind a primăvară. Și de pe pâr cădeau zgurțurii sticloși prinși de crengi: cădeau lipindu-se de pămînt, fără ca acesta să răsună, înghețat. Nu-i gata? Toți gîndeau că-i primăvară... că-i Je-acum gata cu iarna!

Și scoate picioarele de sub pătură și se infloară de frig, simțind sub tălpi răceala podelei.

Îi scutură de umăr pe Gheorghe Oanceanu. Întîi încet, ca și cum s-ar fi răz-gîndit, apoi cu putere.

— Gheorghe! Gheorghe!

— Ce-î? — Ce-î? Viscol!

Gheorghe, care s-a ridicat o clipă în capul oaselor, cade înapoi, gemînd, dînd din mîini, ca și cum s-ar fi apărât.

— Viscol, Gheorghe, și tractoarele-s afară!

Un gem s-a desprins și se clatină în-furiat. Violet vede numai radiatorul, iar gemul care se izbește ca o aripă i-aduce aminte din nou că motorul e descompus și-l năpădește zăpada, pot crăpa țevile, într-o strălucire l-apare inginerul, care poate alergă în noapte, cu un picior desculț, prin zăpadă, soplindu-și ceva în gulerul paltonului, iar Gheorghe doarme, doarme, cum de-altfel dorm toți.

— Gheorghe, măi Gheorghe! — Gheorghe se ridică din nou în capul oaselor.

— Ce-î? — Tractoarele-s afară. Și e viscol! Înghețat apa-n radiator. Tu n-ai pus nici capota! O rupe vîntul. Auzi? Gheorghe!

— Lasă, mă!.. Nu se poate... — Îngîna Gheorghe buimac de somnul greu.

Violet alergă la comutator. O să-i scoale pe toți.

Dacă te întorci cu fața spre vînt, nu poți respira. Și n-ai nici cum te feri. Oricum ai sta, ești cu fața spre vînt. Vîntul se năpustește din toate părțile. Din față te bîcne, încetându-ți zborul șapca și te înfășoară în ace de gheață. Nenumărate așchii și se strecoară sub cămașă, înlîpîndu-te. Totul e îmbrăcat în ger și-n pulbere de gheață, o perdea răcitoare care te orbește. Ochii înoată în lacrimi, obrazii dor.

Mîinile, mîinile-s țepene, streine, vi-nete. Abia găsesc șurubul. Fierul frige. Băieții se aruncă înalte, caută, se prind de tractor. Lui Violet îi vin în minte glume. În atelier sînt zece grade sub zero? Leși afară, acolo-s douăzeci. Dacă vîi înapoi și se pare cald.

— Uleiul, benzina, care nu îngheață, da-ți săgetează inima cînd și s-au îlipit de mină...

Descrierile nu alcătuiesc „insuși”, portretele se încheagă în mers, chiar și analizele psihologice — în mod obișnuit, ceva mai trezant — sînt aici dinamice, integrate aceluiași ritm. Predomina abundență dialog, mar-ginată artistică a autorului evită frecvent, „caracterizările”; cu fi-netele operează prin autocaracterizări ale personajelor. Ajunge să dai peste „Crezi că se pre-tează?” pentru a o atribui delin-dactului cretinului fiu al Aglaei, Titii, obsedat erotic, care-și trădează în felul acesta ideea lui fixă în materie de femei.

Dialogul este doar unul dintre mărețele mijloace artistice cu care creează autorul. O mare valoare portretistică o au descrierile, diferitele amănunte pline de

semnificații a căror prezență oferă relief personajelor. Rămîn astfel în memorie interloaurele acesti lui Moș Costache din strada Antim; după cum, pentru forma lui la Stănică și definitorie pre-zențarea mediului negustoresc din Fundătura Vaselor unde se măntăie năut cu alune și se du-ample discuții de specialitate pe tema pătlăgeașelor vinete prepa-reate cu scorișoară. Nu ni-l pu-tem imagina altfel pe Pascalopol de-lect în halne fine, mirosind dis-cret a parfum amestecat cu la-baz sau, acasă, în halat de ma-tase cîntînd din flaut; pe Otilia — decît printr-nimicurile ei, mă-nuși de apă pînă la coate, gumez-știe, mormane de note muzi-cale, toate într-o groznică de-zordine; pe Moș Costache — de-cît stringînd rapace tot felul de lucrăsoare, pipăindu-și necontenit punga cu gologani și speriat de un eventual atac la chesnea-u cu tutun.

Discuțiile nu se înfiripă în jurul unor principii ci, îndeobște, al-tor o vînzare, o cumpărare, un „pla-sament sigur al banilor, o cășă-toare, un priză. Se face societă, se lau aperitive, se joacă cărți și

Violet a dat drumul apelor. N-a apuca să înghețe. Motorul e încă încălzit sau l se pare. A prins capota, cea din stînga era arcul puțin săbit la un mincer. Aici e vorba de mașina lui, de călul de muncă. Se prinde bine cu o mină de roată.

În acel moment își urăște și-și iubește mașina, îngrămădirea aceea complicată de metal: fără ea ar fi stat în pai; dar dînd cu mina de-o bujie se întrebă: Ce s-ar face singură? Mașina-i ca un copil, nu știe vorbi. Și-l apucă așa o ciudă amestecată cu duioșie, ca fața de frațele lui mai mic, pe care-l ruga să-i deschidă ușa și acesta nu putea. Era prea mic s-ajungă ivărul.

— Laude pe Iulică, răstit: — Te prinseși, hai? — Îi răspunde alt glas, domol, infun-dat: — Ce-i Iulică? Te-ai supărat?

Violet abia atunci simte că toți sînt aici. A rămas numai Oanceanu, să doarmă, fără ca acesta să răsună, înghețat. Nu-i gata? Toți gîndeau că-i primăvară... că-i Je-acum gata cu iarna!

Și scoate picioarele de sub pătură și se infloară de frig, simțind sub tălpi răceala podelei.

Îi scutură de umăr pe Gheorghe Oanceanu. Întîi încet, ca și cum s-ar fi răz-gîndit, apoi cu putere.

— Gheorghe! Gheorghe!

— Ce-î? — Ce-î? Viscol!

Gheorghe, care s-a ridicat o clipă în capul oaselor, cade înapoi, gemînd, dînd din mîini, ca și cum s-ar fi apărât.

— Viscol, Gheorghe, și tractoarele-s afară!

Un gem s-a desprins și se clatină în-furiat. Violet vede numai radiatorul, iar gemul care se izbește ca o aripă i-aduce aminte din nou că motorul e descompus și-l năpădește zăpada, pot crăpa țevile, într-o strălucire l-apare inginerul, care poate alergă în noapte, cu un picior desculț, prin zăpadă, soplindu-și ceva în gulerul paltonului, iar Gheorghe doarme, doarme, cum de-altfel dorm toți.

— Gheorghe, măi Gheorghe! — Gheorghe se ridică din nou în capul oaselor.

— Ce-î? — Tractoarele-s afară. Și e viscol! Înghețat apa-n radiator. Tu n-ai pus nici capota! O rupe vîntul. Auzi? Gheorghe!

— Lasă, mă!.. Nu se poate... — Îngîna Gheorghe buimac de somnul greu.

Violet alergă la comutator. O să-i scoale pe toți.

Dacă te întorci cu fața spre vînt, nu poți respira. Și n-ai nici cum te feri. Oricum ai sta, ești cu fața spre vînt. Vîntul se năpustește din toate părțile. Din față te bîcne, încetându-ți zborul șapca și te înfășoară în ace de gheață. Nenumărate așchii și se strecoară sub cămașă, înlîpîndu-te. Totul e îmbrăcat în ger și-n pulbere de gheață, o perdea răcitoare care te orbește. Ochii înoată în lacrimi, obrazii dor.

Mîinile, mîinile-s țepene, streine, vi-nete. Abia găsesc șurubul. Fierul frige. Băieții se aruncă înalte, caută, se prind de tractor. Lui Violet îi vin în minte glume. În atelier sînt zece grade sub zero? Leși afară, acolo-s douăzeci. Dacă vîi înapoi și se pare cald.

— Uleiul, benzina, care nu îngheață, da-ți săgetează inima cînd și s-au îlipit de mină...

Descrierile nu alcătuiesc „insuși”, portretele se încheagă în mers, chiar și analizele psihologice — în mod obișnuit, ceva mai trezant — sînt aici dinamice, integrate aceluiași ritm. Predomina abundență dialog, mar-ginată artistică a autorului evită frecvent, „caracterizările”; cu fi-netele operează prin autocaracterizări ale personajelor. Ajunge să dai peste „Crezi că se pre-tează?” pentru a o atribui delin-dactului cretinului fiu al Aglaei, Titii, obsedat erotic, care-și trădează în felul acesta ideea lui fixă în materie de femei.

Dialogul este doar unul dintre mărețele mijloace artistice cu care creează autorul. O mare valoare portretistică o au descrierile, diferitele amănunte pline de

semnificații a căror prezență oferă relief personajelor. Rămîn astfel în memorie interloaurele acesti lui Moș Costache din strada Antim; după cum, pentru forma lui la Stănică și definitorie pre-zențarea mediului negustoresc din Fundătura Vaselor unde se măntăie năut cu alune și se du-ample discuții de specialitate pe tema pătlăgeașelor vinete prepa-reate cu scorișoară. Nu ni-l pu-tem imagina altfel pe Pascalopol de-lect în halne fine, mirosind dis-cret a parfum amestecat cu la-baz sau, acasă, în halat de ma-tase cîntînd din flaut; pe Otilia — decît printr-nimicurile ei, mă-nuși de apă pînă la coate, gumez-știe, mormane de note muzi-cale, toate într-o groznică de-zordine; pe Moș Costache — de-cît stringînd rapace tot felul de lucrăsoare, pipăindu-și necontenit punga cu gologani și speriat de un eventual atac la chesnea-u cu tutun.

Discuțiile nu se înfiripă în jurul unor principii ci, îndeobște, al-tor o vînzare, o cumpărare, un „pla-sament sigur al banilor, o cășă-toare, un priză. Se face societă, se lau aperitive, se joacă cărți și

Prin expozițiile de artă plastică

Trei generații de artiști sibieni

Expoziția regională de arte plastice organizată la Sibiu anul acesta a avut dintru început cre-dință vizitatorului. Se știe că în cadrul minuzantului peisaj sibian, ca urmare a unor vechi și tră-nice tradiții de cultură, s-au ză-mislit aici talente viguroase, originale care contribuie la în-trigarea și continuarea acestor tra-diții, și care, în condițiile create de regimul nostru, au cunoscut o deosebită înflorire. M-am gîndit că e important de rele-vas și cu prilejul acestei expoziții cum este purtat mai de-par-te, din generație în generație, renumele Sibului ca un impor-tant „vad” al talentelor. De a-ceea am ales câteva figuri de ar-tiști, aparținînd a trei generații, reprezentînd într-o înfrîntare elo-cventă diferite naționalități, care-și aduc mai deplin contribuția la reușita actualii expoziții.

La Sibiu s-au format mai de mult generația unor venerabili pictori, bine cunoscuți astăzi în toată țara. Cu mare plăcere con-statăm că pe talentul și meșteșugul vechii promoții de pictori creșto-ritina, n-au putut să lase pece-imbătrînire. Înfrîntînd rîndul însemnat pe care e chemată să-l joace arta în educarea oamnenor, ei au pășit cu entuziasm în în-tîmpinarea noilor cerințe care se pun astăzi artei la noi. Cit de viu strălucesc culorile lui Trude Schullerus, într-o luminoasă ar-monie! Culesul tractorului la o gospodărie colectivă din Cîndă-doaara l-a prilejuit artistel sprî-nțare jocuri de lumină și umbră care pun în valoare tonurile de galben dominante în cîteva din picturile expuse, îndrăzneț și alăturare cu verdele, roșul sau movul.

Maș sobru, dar nu mai puțin viguros, Hans Hermann te în-troude în amănunțor peisaj al furtunii, cu ciudate îmbinări de culori în ulei, dar mai ales își desfășoară finețea talentului, frumusețea unghiurilor din care sînt prilez imaginele. În gravu-rie înfrîntînd zidurile bătrînei și frumosei cetăți Sighisoara.

Dintre lucrările aparținînd ge-nerației mijlocii a artiștilor si-bieni, pomenim cele ale talenta-telei coloriste Silvia Radu, desenele lui Ferdinand Mazanek, peisajele Gabrielei Florescu.

În generația de artiști sibieni, cei care sînt chemați să ducă cel mai departe în timp tradițiile de artă plastică ale regiunii.

De la început ești izbit de ori-ginalitatea desenelor lui Ervin Kuttler care, studînd viața din jur, pune interesante probleme de plastică. În „Pe gînduri” sau „Sîrguință”, tînrul artist își ve-rifică posibilitățile de a sintetiza prin forme sentimentele omenești. Despre rezultatele obținute și vorbește expresivitatea imaginilor sale atitudinea de deslîndere a trupului de femeie întins molatec în jeț sau crisparea, ritica cu care se dedă scrișul celălalt personaj. „Viziune” indică căpă-tișoarea lui Ervin Kuttler de a redă complexe stări sufletești lar „Studentă” și „Femeie în gri” darul de a face mare economie de mijloace în redarea unui bogat conținut. Așteptăm de la el ni-toare compoziții ample în care

să-și valorifice mai deplin aceste principii.

Dacă pîctura „Floarea soare-lui”, cu toate că vizibila stiliza-re a imaginii ar mai putea fi dese-riată, oădește curajul lui Kuttler în îmbinarea culorilor creînd o armonie cu totul proprie, jocal de-bitar tinzînd spre o originalitate cu orice preț pe care tînrul ar-tist n-are nici un motiv s-o caute. Ilustrațiile lui Helmut Arz la „Contele de Montie Cristo”, dar mai ales cele în peniță la „Cei trei mușchetari” oădese reale ca-lități de a surprinde și reda at-mosfera unei epoci, scene dina-mice de mișcare, pline de nerv.

Tînrul Avram Mentele expune un număr de șapte picturi. În-ampla compoziție „Schimb de sul la mina Petria” e încheagă o scenă sugestivă din viața bra-nilor scoarmoniori și adăncurilor. În centrul tabloului lumina cad-pe ce cei doi erici principali, șeși de-vedine care — față în față — își vedea schimbul. Înfrîntînd din pri-viri că e vorba de o întrecere a-ă chemare la muncă pentru mai mult cărbune, pentru gloria col-lectivului, Cul-oarea înfîntecată a picturii sugerează obscuritatea de-sus pămînt. Dar mișcarea, însu-șirea minierilor, imprimă viață acestei atmosferă de o gravitate reținută.

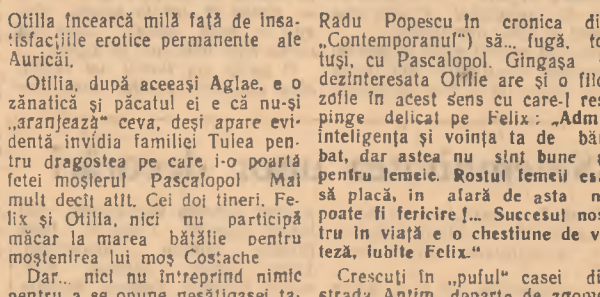
Simțul pentru poezia peisajului industrial o dovedește Menzel și în cele două tablouri intitulătele „Preparația Petria”. În care cu-loarea vine să stăruie conturur-ile împunătoare ale utilajului minier, trupe în valvătăi ferice

cînd redă plăcările cuploarelor pentru preparat cărbune. În cele două studii, tot în ulei, tînrul artist desfășoară sensibilitatea sa picturală în feerla ciobroscurului pe care l-a creoză lămpila de mi-ner așezate grămădă sau din a-lăturarea aparent neglijență a-utiilor și pensulelor de ulei în-tr-un colț de atelier. Cul-oarea lui Menzel capătă o delicatețe și transparență deosebită în reda-re a florilor. Blînde dar vit con-traste fac abele tușanele sau cri-zanteme pe fondul închis al ta-blourilor.

Expresia laconică, simplă și concentrată a desenelor lui Vlad Florescu — alt reprezentant de talent al tinerii generații de pictorii sibieni — te fac să-cauți cu interes picturile. Folosînd un limbaj pictural modern, el are o viziune cu totul originală o peisajului în care domină un-giurii aspre și tonuri poștofile. Nu putem încheia seria tînrilor artiști de talent al Sibului fără să amintim peisajele cu un „elefi” și o poezie deosebită ale lui Florea Simion și cele aparți-nînd lui Gh. Crutu, ultimii doi poarte înrușii prin tehnica pic-turală folosită.

Trei generații de artiști si-bieni... Pășind laolaltă în ansam-blul plasticii românești, răspun-dînd chemării înfrîntărate a par-tidului, ele își pun împreună ta-lentul și pricepera în slujba ri-dicării poporului nostru, al înăl-țării sufletului lui din de ideo-luri nobile. Le urăm succes și pe mai departe!

SUZANA VOINESCU

N. POPA: Tineri plutași.

Expoziția interregională de artă plastică, deschisă recent la Iași de statul popular regional în colaborare cu filiala din localitate a Uniunii Artiștilor Plastici, reunește un număr de 76 de artiști din regiunile Iași, Bacău, Suceava și Galați.

Mai bogată în tematică, mărind un vizibil salt calitativ față de trecut și în ce privește măiestria celor ce expun. Expoziția interregională de artă plastică din capitala Moldovei este zilnic vizitată de numeroși oamni ai muncii, studenți și elevi.

Correspondent LAZAR BENEȘ

deodată, răsare cite o judecată asupra vieții. Aglae e în stare a socoti mental cam ce ar fi de moștenit de pe urma bătrînului, ca în clipa imediat următoare să emita judecări despre respectul datorat părinților sau despre gri-jele materne. Mari efecte comi-que sînt obținute tocmă din această ridicolă alăturare dintre „soco-tele și principii”.

Aspirările, filozoficele întime ale personajelor se mulează, grotesc, după realitatea momentului. A glae, care înuse ca Titii al ei să ajungă om cu carte, elaborează ulterior (în fața nepuținței tî-nărilor de a învîta) următoarea teorie ad-hoc: „Să mă lași pe mine să-ți găsesc o fată bună, cu avere, fie și mai în vîrstă. Chiar

Otilia încearcă milă față de in-satisfacțiile erotice permanente ale Auricăi.

Otilia, după aceeași Aglae, e o zănică și păcălul ei e că nu-și „aranjază” ceva, deși apare evi-dentă învidia familiei Tulea pen-tru dragostea pe care i-o poartă fetei moșterul Pascalopol. Mai mult decît atât. Cei doi tineri, Fe-lix și Otilia, nici nu participă măcar la marea bălăie pentru moștenirea lui Moș Costache.

Dar, nici nu întreprind nimic pentru a se opune neșătoșiei nîmei bărbere Aglae-Stănică. Nu dan curs diverselor propuneri ale lui Stă-nică (de felul celei mai sub ci-tate), nu-i aprobă planurile. Dar în aceeași măsură nici nu se o-pun. Mocirla în care se află le inspiră cîteodată antipatie, însă nu realizează nimic pentru a leși din ea. În cazuri extreme, Otilia caută brajul generos al lui Pas-calopol (de loc, decît, un gest de independență), iar la Felix amă-răciunea se preface într-o ură generală împotriva oamnenor. De altfel, în cazul lui, influențea mediului, ambiția, egoismul, a-coperă treptat-treptat fondul cu-rat de adolescent. De unde la in-cepuit, creșterea prin navitate, printr-o naturală opoziție la rînd din mediul inconjurător, Felix desprins de viață, antipatizînd oa-meni, e dominat de viziunea in-gustă a propriei realizări. O mă-rturiseste Otiliei: „Mi-ai analizat și eu adevăz și pot să-ți spun că n-aș putea suferi să fiu al doilea într-o categorie de oamni. Mi-e frică să rămîn egal cu Titii cu Stănică, cu ceilalți, să mă com-pund cu ei, să fiu, prin forța im-prejurărilor, silit să mă aplec în fața lor. Trebuie să mă deose-besc, neapărat, prin ceva”.

Creșcuti în „puful” casei din strada Antim, departe de zgomotul străzii, fără a cunoaște ade-vărată viața Felix și Otilia vor parcurge calmi traiectoria istorică a clasei lor Orfani, adolescenți, dotați, eși sînt net superiori celor-lalți tineri din familia Tulea, sînt mai sensibili, dar se dezvolta, to-tuși, ascultînd bibliofilia de avar ale lui Moș Costache, perorațiile de canale ale lui Stănică, și a-vînd drept model pe galantul Pas-calopol, bărbat „sic” cu o mie de robi în Bărăgan. Sînt departe, tare departe, de intelectuali! lui Camil Petrescu, de tip Ladima și Gelu Ruscanu. nu vor cunoa-; e niciodată efervescența gîndiri-lor, după cum nici grija prinzul-ului de a doua zi.

Tocmă de aceea, cu mult rea-lism, fără să forțeze lucrurile, fără să-și zgurvească cu acele trăsături groase din care prind contur ceilalți locatari ai casei de pe strada Antim, George Căli-nescu — punîndu-i într-o lumină mai pură — îi lasă să alunece încet, conform evoluției lor fi-zice, pe linia de viață burghize; realismul cărții creea ca așchia să nu zhoare crea departe de trunchi.

Asfel se dezleagă, una după alta, enigmele existenței acelei generații. Stănică Rațiu, solid instalat la masa vieții, ajunse — cu banii ieșiți de la Moș Costache — prețel și proprietar al unui blockhaus pe bulevardul Tache Ionescu; Otilia, la Buenos Aires — „o doamnă foarte pi-cantă, gen actriță întretînută”; Felix — știm...

Enigma Otiliei, enigma altei tinerii.

VICTOR VINTU

PENTRU CEI MICI

(Urmare din pag. 1-2)

Intimpinarea lui Moș Gerilă a zămbit gândindu-se probabil la sacul moșului, care va trebui umplut cu dulciuri. Apoi a pus mina pe un dosar, a răstălit câteva foi și a răspuns simplu:

— Noi am început încă din septembrie să pregătim dulciurile necesare pentru Pomul de Iarnă. Nici copii, nici părinții să nu aibă griji. Anul acesta noi vom da aproape încă o dată mai multe produse speciale pentru împodobirea pomului de iarnă decât în anul trecut. Printre sortimentele noi ce sînt acum în lucru și din care s-au și produs pînă astăzi însemnate cantități vă pot spune: „Saloane” (bomboane fondante sau umplute îmbrăcate în hirtie și staniol, figuri de fondante și ciocolată, ciocolată cu povești de iarnă), „Alunța” (bomboane cu alune), „Pitic” (ciocolată mică), prune și vișine trase în ciocolată și altele.

I-am cerut câteva cifre care să ilustreze cantitățile de produse pe care fabrica „Kandia” din Timișoara le va da acum pentru sărbătorile Pomului de Iarnă. Mi-a spus că figuri de ciocolată s-au făcut pînă acum aproximativ 2.000 kilograme și că pînă la Anul Nou vor mai fi date încă aproape 1.000 kilograme, ciocolată „Pitic” cite 6-700 kilograme pe lună, sute de kilograme de ciocolată cu povești, sute de kilograme de vișine și prune trase în ciocolată.

— Cît despre bomboanele îmbrăcate în hirtie și staniol — continuă tovarășa Hircinescu — cantitatea este mult mai mare. În total vom da pînă la 1 ianuarie 18.000.000 bucuțe. Copiii le va fi greu să priceapă aceste bomboane căcă la cap, s-ar face un șirac al cărui început ar fi la București, iar sfîrșitul la ... Iași, adică 400 kilometri... Iată deci că vom reuși să umplem sacul lui Moș Gerilă!

La gura sobei

Seara a coborât în cartier, iar jocurile a contentit și unul cîte unul copiii au pornit spre casele lor, chemați de glasurile mamelor leșite la porțile lumii. S-au aprins la ferestre și prin perdele se văd voioșii jocurilor servind cuminte cina.

Strada a rămas părăsită, înecat în liniște și înserare. Nicușor stă la sobă și ascultă tîtuțul busnițelor arzînd. Oare unde întrezire tata? Iată-l, a apărut în prag. Zîmbete blînd și zîmbetului său umple casa de veselie. Ține sub braț un pachet: „Ți-am adus ceva, Nicușor. Dar ai fost cuminte?” Desigur că Nicușor a fost cuminte și și-a făcut lecțiile. Tatăl desface pachetul. Un disc? Ce să facă Nicușor cu el? Răbdare!... Tatăl îl dăscul și-l pune la patefon. Invirte arcul și...

„A fost odată ca niciodată...”

Tineri din R. P. Bulgaria la culesul fructelor

De curînd, o delegație a C.C. al U.T.M., a făcut o vizită în R.P. Bulgaria, pentru a studia unele aspecte din munca tineretului bulgar, precum și experiența organizației revoluționare a tineretului bulgar, D.S.N.M., în cooperativizarea agriculturii. În articolul de față sînt relatate cîteva lucruri văzute de membrii delegației.

Călătorul care a avut norocul să pășească pe pămîntul bulgar, să-l cunoască pe oamenii care trăiesc aici, datîndu-le și obiceiurile lor, munca cîlcioasă și roadele ei, nu va uita, desigur, cea mai de seamă caracteristică a oricărui om al muncii bulgar — hărnicia.

O altă caracteristică, nu mai puțin importantă și legată strîns de cea dintîi este patriotismul. Pînă la eliberare, patrioții bulgari au luptat împotriva exploațiilor, care încăltau munca creatoare a poporului, oprind tot ceea ce putea fi în folosul lui. Numele multor cooperative agricole amintesc figurile aștrilor patrioți, a comunistilor care în anii regimurilor exploatare au crezut, pește capul acestora, să rezeși primele forme de agricultură cooperatistă. Acum, cînd viața este liberă, sentimentele patriotice ale

stăpînitorilor adevărați ai pămîntului nu cunosc nici un fel de limite. S-au creat cooperative agricole mai în toate obștile, iar unele județe, județul Stalin de exemplu, sînt cooperativizate aproape în întregime.

Stăpînii nu s-au mulțumit numai cu atât. Nici unul nu vrea să rămînă mai jos decît ceilalți. Fiecare cooperator luptă din răspuneri pentru ca în cooperativa lui să se obțină cele mai multe ramuri anexe și construcții obștești, precum și cele mai multe case noi de locuit. Aceștia întrecere se poartă și între obști (comune), ocolii (plăși) și județe.

Cine nu cunoaște măiestria bulgarilor în domeniul grădinarului? S-ar părea că experiența de zece și sute de ani nu poate fi depășită. Totuși în ultimii ani s-a văzut că în această direcție s-au pornit organizații de tineri. Cu sprijinul organizațiilor de partid, tineretul a obținut realizări care au sfîrșit toate în doborînd. Pînă în ultimele zile ale lui septembrie, tinerii din județul Stalin au însoțit 407.000 tone furaj, devenind astfel frunțașii pe țară.

Successul și experiența cîștigată, au îndemnat tineretul să pornească, sub conducerea partidului, și alte acțiuni de mare însemnătate, cum ar fi luarea în patronaj a fermelor de animale. Mai înainte, exista părerea că în sectorul zootehnic trebuie să muncească numai vitreștii. Conducerea cooperativei au studiat, la propunerea tinerilor, acest sistem de repartizare a brațelor de muncă și l-au găsit necorespunzător. Munca în sectorul zootehnic cere multă răspundere, iar tinerii au dovedit și putere,

CADRE NOI PENTRU S. M. T.

În S.M.T.-urile din regiunea Constanta a început odată cu reorganizarea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole școlarizarea noilor cadre de tractoriști. Începînd din acest an S.M.T.-urile recreează și școlarizează la locul de muncă tractoriștii din rîndul tineretului muncitor, colectivista, întovărășii și cu gospodărie individuală care au satisfăcut serviciul militar și care domiciliază în comunele și satele aflate în raza de activitate a stațiilor. În felul acesta se asigură permanent zărea cadrelor, o mai bună cazare în perioada campaniilor agricole, și o mai bună cunoaștere a terenurilor de care tractoriștii vor fi repartizați să lucreze la gospodăriile din care fac parte.

La S.M.T. Ostrov se școlarizează acum 28 de tractoriști, la S.M.T. Hagieni 32, iar la S.M.T. Cogealza 25. În întreaga regiune S.M.T.-urile au recrutat pînă acum 356 țărani muncitori care sînt școlariți ca tractoriștii în S.M.T.-uri. Astfel se asigură mai mult de jumătate din numărul de tractoriștii necesari pentru ca în campania de primăvară să se poată lucra cu toate tractoarele.

Recrutarea de noi cadre de tractoriști din rîndurile tineretului muncitor și desfășoară și în celelalte regiuni ale țării. În regiunea Galați au fost recrutați pînă acum și se școlarizează 345 noi cadre de tractoriști, în regiunea Timișoara 225, iar în regiunea Suceava 106. În întreaga țară S.M.T.-urile au realizat pînă acum peste 83 la sută din planul de recrutare de noi cadre de tractoriști care sînt calificați la locul de muncă în stațiuni.

(Agerpres)

10 ANI de activitate a Ansamblului U.T.M.

Printre marile ansambluri de cîntece și dansuri care au făcut cunoscută unui larg public arta corală și coregrafică a folclorului nostru se numără și Ansamblul artistic al Uniunii Tineretului Muncitor care împlinesc anul acesta 10 ani de activitate.

În acest rîstimp Ansamblul artistic al U.T.M. a prezentat 562 de spectacole la care au luat parte peste 759.000 de spectatori. Dintre acestea 155 de spectacole au fost prezentate în străinătate cu prilejul Festivalurilor Mondiale ale Tineretului și Studenților de la Budapesta, Berlin și Varșovia și la cel de al IV-lea Festival studențesc care a avut loc la Lille (Franța), la Festivalul cîntecului și dansului englez de la Stratford-upon-Avon (Anglia), precum și în turneele făcute în Anglia, R. Cehoslovacă, Franța, R.P. Polonă, R.P. Ungară și Uniunea Sovietică. Aceste spectacole au fost vizionate de 337.000 de spectatori.

La spectacolele prezentate atît în țară cît și peste hotare și-au

dat concursul o serie de valoroși solisti vocali și instrumentiști ca Dan Iordăchescu, Nicolae Herlea, Blanche Adelstein, Valentin Loghin, Damian Luca, Nicolae Crăciunescu, Ion Pătrîcică și alții. În rîndurile ansamblului se mai găsesc și astăzi tineri care activează de 7-8 ani în cadrul colectivelor de cor și dansuri: Georgeta Botez, funcționară, Ecaterina Ivașcu, studentă, Elena Valea, bibliotecară, Constantin Ilu, ofițer, Valeria Gluk, studentă Coman Căminică, controlor tehnic la „Electromagnetica”, Ilie Stupineanu, profesor și alții.

Cei 270 de membri ai Ansamblului artistic al U.T.M. au început pregătirile pentru a reprezenta cu cinste tineretul patriei noastre la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc anul viitor la Moscova (Agerpres)

„Zilele filmului bulgar”

„S-a înființat un cinematograful „Magheru” din Capitală, va avea loc Festivalul deschiderii „Zilelor filmului bulgar”, sub auspiciile Ministerului Culturii și Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea. La festivitate va participa și o delegație de cinești din R. P. Bulgaria.

În „Zilele filmului bulgar”, la cinematograful „Magheru” vor fi proiectate filmele „Primul punct”

(între 10 și 12 decembrie), „S-a înființat pe stradă” (13 și 14 decembrie) și „Urmele rămin” (15 și 16 decembrie). Cinematografele „Central” și „Unirea” din Capitală vor prezenta între 10 și 17 decembrie filmul „S-a înființat pe stradă”.

„Zilele filmului bulgar” vor fi organizate de asemenea în orașele Cluj, Brăila, Giurgiu și Iași. (Agerpres)

PE DRUMURILE BULGARIEI

OAMENI ȘI INITIATIVE

unul număr de 54 milioane de ghivece nutritive. Angajamentul a fost îndeplinit înainte de termen, iar în cursul anului acesta, tineretul a confecționat mai bine de 81 milioane ghivece în loc de 80 milioane, cîi își propusese. Rezultatul acestei inițiative a fost acela că, în ultimii ani, zarzavaturile timpurii ale Bulgariei au ajuns pe piața mondială înaintea celor italiene, iar planul de export la aceste produse a fost îndeplinit în proporție de peste 200 la sută. S-au mărit de asemenea simțitor cantitățile de zarzavaturi deosebite pe piața internă. În 1954, de pildă, s-a consumat în țară o cantitate de 60 milioane kg. roșii, iar în anul 1955, 80 milioane. Pentru 1956 s-a prevăzută să se consume o cantitate de peste 100 milioane kg. Inițiativa confecționării de ghivece nutritive cuprinde un număr tot mai mare de organizații ale D.S.N.M. În același timp cresc și realizările tineretului în acest domeniu. Nu de mult, comitetul D.S.N.M. din ocolia Polodvia a anunțat realizarea unui număr de 2.400.000 ghivece nutritive, iar organizația D.S.N.M. din cooperativa agricolă „Spicul dobrogen” (obștea Blaița) a unui număr de peste 40 milioane ghivece nutritive. Asemenea exemple sînt nenumărate.

În decembrie 1955, C.C. al D.S.N.M. a adoptat hotărîrea ca în anul 1956 tineretul să însoțească o cantitate de 3 milioane și jumătate tone furaj. Această inițiativă a fost primită cu mult înțeles, însă tineretul a avut mult de luptat pentru realizarea obiectivelor propuse, înfiind din cauza timpului pe alocuri secetos, care a împiedicat oarecum mersul acțiunii, și apoi din cauza unor concepții înșelătoare ce s-au manifestat în această privință.

Ni s-a povestit, de pildă, următorul fapt petrecut în județul

Stalin. Aici, în anul 1952 s-a însoțit o cantitate de 15.000 tone furaj, în anul 1953 — 50 milioane, în 1954 — 90 milioane, în 1955 — 200 de milioane, iar după hotărîrea C.C. al D.S.N.M. din decembrie 1955, tinerii din județ s-au angajat să realizeze singuri 400 milioane. Acest angajament al tineretului a speriat mai ales pe unii președinți de sate rurale populare. Nu rare ori li azeal vorbind:

— Nu știm ce vrea tineretul! Cum va putea însoțea o cantitate așa mare? Și minții de nelcredere în forțele și posibilitățile tinerilor, acești președinți — ce-i drept, puțini la număr — la început li sprijineau în măsură mică. În ajutorul tineretului au venit atunci organizațiile de partid. Din inițiativa comitetului județean D.S.N.M. a apărut un grafic cu necesarul de furaj însoțit pe timpul iernii, raportat la numărul de animale din județ, indicînd și posibilitățile de realizare a angajamentului lui de tineri. Cu sprijinul organizațiilor de partid, tineretul a obținut realizări care au sfîrșit toate în doborînd. Pînă în ultimele zile ale lui septembrie, tinerii din județul Stalin au însoțit 407.000 tone furaj, devenind astfel frunțașii pe țară.

Multă vreme, transportul gunoului de grajd a fost duscîndu-se și trecuță în planul de muncă al tineretului și al organizației. Inițiativa a devenit în scurt timp parte componentă din întreaga activitate a organizației.

Într-una din ședințele comitetului D.S.N.M. al ocoliei Polodvia s-a discutat următoarea problemă: „Ce folosese putem aduce ocoliei noastre”. Pentru ca problema pusă în discuție să se încheie cu foloase reale s-au convocat mai întii specialiștii, unii cunoscutori ai speciilor, buciile. Așa s-a născut inițiativa creșterii viermilor de mătase. Dar pentru aceasta trebuie să existe plantații de duzi. Or, acest lucru lipsea. Bine, au gîndit tinerii, atunci să pornim mai întii cu înființarea plantațiilor de duzi. Dar de unde să luăm sămînța? Sarcina aceasta a revenit biroului D.S.N.M. al ocoliei, după ce s-a asigurat sămînța. În seama tinerilor a stat sarcina răsadurilor și a plantării propriu zise. La propunerea organizațiilor D.S.N.M. în fiecare cooperativă agricolă s-au rezervat micile loturi, pepinere pentru cultivarea puieților. Pînă acum s-au și înființat 7 hectare cu sămînța de duzi. De la acestea se așteaptă peste 350.000 puieți. După calcule minime, făcute de comitetul D.S.N.M. al ocoliei, numai această inițiativă va aduce, începînd din anul 1960, un venit anual de peste 5 milioane levi. Paralel cu această acțiune, tinerii din ocolia Polodvia și-au mai propus să planteze și 800 hectare cu salcîmi în scopul dezvoltării stupînului.

Acțiunile interesante ale tineretului de la sale nu se termină aici. Sotomîns și cu cele enumerate mai sus pot fi de mult folos tinerilor din patria noastră.

PETRE LUNGU

NU SE POT DARE REZOLVA?

Patent: „VOIA ÎNTÎMPLĂRII”

Pentru a străbate cu pași dozoși cel patru sute de metri ce despărta Comitetul orășenesc U.T.M.-Cluj de atelierul I.R.A. nr. 5, sînt necesare doar 10-15 minute. Strada centrală, asfaltată, fără hîrtișoare, fără noroi. Totuși există oameni care se încurcă rar să parcurgă acest drum. Sînt acțiștii Comitetului orășenesc U.T.M. Cluj. În anul 1956 ei au pășit pragul atelierelor I.R.A. numai de puțori ori. O dată pe trimestru și nimic mai mult.

Situația nu poate fi atribuită decât unei singure cauze: superficialitatea atenției acordată de acțiștii Comitetului orășenesc U.T.M. Cluj organizațiilor de bază din întreprinderile mici. Un exemplu ce reflectă această atitudine greșită îl oferă modul cum înțelege tovarășa Popa, instructor la Comitetul orășenesc U.T.M. Cluj, îndrumarea organizației de bază de la I.R.A. nr. 5.

În ziua de 14 noiembrie organizația de bază U.T.M.-I.R.A. nr. 5 a avut o adunare generală în care s-au luat măsuri deosebit de importante. Cu toate că ședința fusese stabilită de comitetul orășenesc U.T.M., cu toate că tovarășa Popa era obligată să lucreze la ședință (chiar își luase și angajamentul în acest sens) nici pînă astăzi nu s-a îndurat să se ducă la atelierul I.R.A. Și de ce să se obnoască cînd avea la dispoziție telefonul. (Așteptîi tonul, formezi numărul, vorbești cîteva minute și gata, termină „îndrumarea”). În afară de telefoanele date înainte de ședință, acțiștii disoșne și de o metodă originală de „îndrumare”, patent „voia întîmplării”. În ce constă, nu e greu de aflat:

La două zile după ședința în cauză tovarășa Popa s-a întîlnit pe stradă cu inginerul Drăgan secretarul organizației de bază de la I.R.A. Fără să ia în seamă locul nepotrivit și evitînd să discute nepotrivit, s-a dus la ședință, tot. Popa ceru un adevărat raport:

— Ce mai e nou la voi? Cum merge munca U.T.M.? Cum sînt cu disciplina cu planul, cu încoajările, cu colțările... și potolul întrebărilor ar fi curs fără conținut, dacă inginerul Drăgan nu i-ar fi amintit:

— Știti... la 14 noiembrie am fiut adunarea generală... — Cum, ați fiut ședință fără mine? Rău, foarte rău. A fost la mijloc o eroare, Comitetul orășenesc a amînat pentru altă dată această acțiune.

În zadar a încercat inginerul Drăgan să-l arate că nimeni nu i-a comunicat schimbarea survenită. Tovarășul Popa continua neacelasi ton ce nu suferea contrazicere:

— Dacă ai văzut că nu vin, trebuia să amîni ședința. Cîi pri-

vește hotărîrea luată de voi la ședință, rămîne de văzută... să-mi aduci procesul verbal încheiat. Ați procedat greșit, greșit. În mintea inginerului Drăgan se născu întrebarea: „Cine dintre noi a procedat greșit? Nu a avut timp să-și exteriorizeze gîndurile, fiindcă acțiștii au mintindu-și de mulțimele sarcini „urgente” ce-l reclamau prezența în altă parte a Clujului sau luat rîmăș bun și s-a îndepărtat grăbit.

Să vedem acum ce consecințe are atitudinea indiferentă față de organizațiile din întreprinderile mici adoptată de către acțiștii Comitetului orășenesc U.T.M. Cluj:

De luni de zile brigăzile de tineret de la I.R.A. nr. 5 au încetat să mai existe. Nimeni nu urmărește, nu stimulează realizările tinerilor.

„Spectatorii părăsesc sala”

Nu întotdeauna scoțolarea de acasă se potrivește cu cea de la cinematograful. Asta am constatat-o într-o seară pe cînd mă aflam la cinematograful sindical de la șcheia Berca și doream din toată inima să vizionez un film.

Așezăse anunțau filmul „Fantomele părăsesc piscurile”. Deși am stat cîteva ore n-am reușit să văd ceva. Dor să lăsăm să vorbească faptele...

M-am dus la acest film la cinematograful sindical de la șcheia Berca la orele 20. Filmul a început la orele 20.30. S-a făcut întineric, dar după cîteva minute s-a aprins din nou lumina. O mică pauză. Și apoi tor zgomotul obișnuit al filmării. De data asta am reușit să văd chiar cîteva scene din jurnal șli... iar s-a aprins lumina. Probabil operativul lui-a plăcut mult începutul jurnalului — așa să explică cred faptul — că după ce a reînceput filmarea am redăzut din nou începutul jurnalului. Nu-i nimic mi-am zis, bine că a început să ruleze.

Forme agitatorice, ca post U.T.M. de control, gazetă de perete și altele lipsese cu desăvîrșire, iar acțiștii culturale nu s-au organizat de mai bine de un an.

Știe comitetul orășenesc U.T.M. că de munca tinerilor din atelierul I.R.A. nr. 5 depinde în mare măsură întîrîrea și repararea la timp a parcului de mașini ce asigură transportul de mărfuri și poștageri în regiunea Cluj? Cunoșc tovarășii acțiștii de la acel comitet orășenesc cum se ocîltă tinerii de la I.R.A. nr. 5 de această datorie, ce greutăți întîmpină și ce dorințe au? Iată probleme ce trebuie studiate cu toată seriozitatea și rezolvate urgent.

Corespondent ION DINULESCU Trezor — Cluj

DE CE?

Însă cum nu e indicat să zici hoc, pînă n-ai văzut tot filmul, din nou s-a făcut lumină în sala. Și iar a trebuit să asten-dăm. Odată cu aceasta au părăsit sala primele serii de spectatori, iar un micuț parafrăzînd titlul filmului a anunțat următoarea „spectatorii părăsesc sala”. Chiar dacă după un timp de așteptare a reînceput pentru a nu știu cîta oară filmarea, intreruperile se făceau după aceea lași. Unii locnici erau se pare obișnuiți cu acest fel de a viziona un film. Stăteau calmi și așteptau. Eu personal n-am rezistat și la a cincea intreruperă, am plecat.

Dimineața am discutat cu cîteva tineri pe care cu o seară înainte îl înțîniserăm la cinematograful. Nu rețineau în cîte „serii” au reușit să vadă filmul în întregime.

Așa că dacă vreți să vă încercați țaria nerilor mergeți să vedeți un film la cinematograful sindical de la șcheia Berca... M. CALIN

„Tovarășul Ion Firu, șeful secțiunii culturale din Statul popular al raionului Segarcea nu la a fiutudine împotriva directorului căminului cultural din comuna Bircă, care nu desfășoară nici o activitate culturală”

JEAN CIRȘTEA activist, comitetul raional U.T.M. Segarcea

„Nu există tren cursă pe distanța Cimpia Turzii—Turda care să asigure transportul călătorilor ce sosesc la Cimpia Turzii cu expresul 31?”

P. AUREL funcționar, fabrica de ciment Turda

„Strada Bakamal din Cluj nu e iluminată pe timpul nopții?”

D. PANAIT pensionar-Cluj

„Panoul frunțașilor în producție din raionul „Gh. Gheorghiu Dej” București situat la intersecția șosei. Plevne — șos. Basarab, e lăsat în părăsire? (cu geamuri sparte, nevoști, fără fotografii.)

A. ZAHARIAN inginer—București

„Nu se repară podurile geterolrate, aflate pe șoseaua Târlongeni—Zizin, raionul Codlea?”

ION MUNTEANU muncitor, uzinele „Steagul Rosu” Orașul Stalin

Au apărut ANALELE

Institutului de istorie a Partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., nr. 6 Anul II noiembrie—decembrie 1956

Cuprins: Date noi în legătură cu Congresul al V-lea al P.C.R. — M. FRANCISC și V. HURMUZ. Unele documente privind strigeroasa reprimare a răscoalei țărănilor din 1907 — M. STANOIU.

Studii și Referate GH. TUTUI: Partidul Comunist Român — conducătorul forțelor democratice în alegerea parlamentare din noiembrie 1946.

N. N. CONSTANTINESCU: Din istoricul formării clasei muncitoare în România. Lecții și consultații

Victoria insurecției populare de la 23 August 1944, organizată și condusă de P.C.R. în condițiile înfrîngării Armatei Sovietice eliberatoare pe teritoriul României. Lupta maselor populare conduse de P.C.R. pentru instaurarea regimului democratic-popular — 6 martie 1945.

Critică și Bibliografie Unele observații critice cu privire la lucrarea „Studii despre dezvoltarea capitalismului în agricultura României (Dacă reforma din 1864)” de I. ADAM și N. MARCU, vol. I, 1956, 311 pag. — TUDOR PAUL.

Documente Informații Din lupta pentru apărarea revoluției ruse (1917). Cinci fotografii ale batalionului revoluționar român din Odesa — R. DEUTSCH.

Intîlniri cu participanții la răscoala din 1907. Date calendaristice Ianuarie—februarie 1957. Tabla de materii, numerele 1—6, pe 1956.

Organizarea vacanței de iarnă a pionierilor și elevilor

Zilele acestea Președintele Consiliului Central al Sindicatelor a adoptat hotărîrea privind organizarea vacanței de iarnă a pionierilor și elevilor din școlile medii.

Pentru a asigura desfășurarea în cel mai bune condiții a vacanței de iarnă a pionierilor și elevilor din școlile medii, copii de salariați, se vor organiza în șirșitul lunii decembrie și începutul lunii ianuarie 5 tabere de iarnă pentru pionieri în stațiunile Sinaia, Predeal, Tușnad, Sovata, Bușteni, iar pentru elevii școlilor medii o tabără de iarnă în stațiunea Homorod.

În aceste tabere vor pleca elevii cu merite la învățătură și cu o purtare foarte bună. Pentru pionierii și elevii care nu vor putea pleca în tabere, comitetele sindicale ale lucrătorilor din învățămînt în colaborare cu organele U.T.M.-ului și cu secțiile de învățămînt, ale salariaților populare, vor organiza: ex-

cursii pentru cunoașterea ținuturilor natale, concursuri sportive de masă, vizite în uzine, întreprinderi, G.A.S., G.A.C., vizionări de spectacole, filme pentru copii și tineret.

Întreprinderile care au sub patronaj sau în apropierea lor case de copii, vor invita copiii din aceste case la serbările pomului de iarnă, organizate în întreprinderi, acordîndu-le aceeași atenție ca și copiilor salariaților. În perioada 2-9 ianuarie se va organiza la Palatul Pionierilor din Capitală serbarea pomului de iarnă.

În orașele reședință de regiune și în centrele muncitorești Hunedoara, Reșița, Petroșani, Bi-caș se vor organiza de către C.C. al sindicatului muncitorilor din învățămînt, împreună cu consiliile sindicale regionale și în colaborare cu comitetele regionale ale U.T.M., carnavaluri pentru pionierii și elevii frunțași.

Un nou succes la Melbourne Ansamblul de gimnastică al R.P.R. a cîștigat încă o medalie de bronz

Pe stadionul de vest din Melbourne vineri dimineața au răsunat acordurile Rapsodiei române a lui George Enescu, pe a cărei melodie a evoluat ansamblul de gimnastică al țării noastre.

Demonstrația de ansamblu cu aparate portative era ultima parte a competiției feminine de gimnastică. Sportivele noastre îmbrăcate în costume albastre, cu minci lungi brodate cu argint au executat un admirabil exercițiu cu corzi împletite cu trandafiri. De la început spectatorii au fost cuceriți de grația și frumusețea ansamblului nostru. Cîteva minute în șir publicul a ovacionat furtunos pe gimnastele noastre. Ansamblul gimnastelor române era fără îndoială cel mai original și poate cel mai frumos dintre toate care evoluaseră pînă acum. Dar nu toți membrii jurului au

ost de această părere și i-au acordat calificative mai mici decît alții 4 echipe, astfel că formația noastră s-a clasat numai pe locul 5 cînd merita cel puțin medalia de argint.

Referitor la aceasta, corespondentul Agenției „Associated Press” scrie: „Romnicele cu părul negru au apărut într-un spectacol de costume de ansamblu, considerat cel mai reușit din această dimineață. Cînd arbitrii au arătat notele publicului și-a manifestat zgomotos nemulțumirea. Apoi la cererea insistență a spectatorilor rominele au repetat exercițiul, fiind din nou aplaudate.”

În ciuda acestei erori de arbitraj echipa R.P. Române și-a menținut locul trei în clasamentul general pe țări, cîștigînd o prea meritată medalie de bronz.

Gimnastele sovietice și-au păstrat titlul

Gimnastele sovietice au obținut și de data aceasta locul întii pe echipe demonstrînd omogenitatea unei formații în care Larissa Latfina, campioana olimpică absolută, este o neîntrecută maestră.

Clasamentul final pe țări: I. U.R.S.S. 444,80 puncte; 2. R.P. Ungară 443,20 puncte; 3. R.P. Română 436,20 puncte; 4. R.P. Polonă 436,20 puncte; 5. R. Cehoslovacă 435,36 puncte; 6. Japonia 433,66 puncte; 7. Italia 428,66 puncte; 8. Suedia 428,60 puncte; 9. S.U.A. 413,20 puncte.

ECHIPA UNGARIEI — CAMPIOANĂ OLIMPICĂ DE POLO PE APĂ

Echipa reprezentativă de polo pe apă a R.P. Ungare a cîștigat titlul de campioană olimpică învingînd în meciul decisiv al turneului final echipa R.P.F. Iugoslavia cu scorul de 2-1 (2-0).

Invingînd echipa Germaniei de 6-4 (3-3) echipa reprezentativă a Uniunii Sovietice a cucerit titlul de campioană olimpică în meciul decisiv al turneului final echipa R.P.F. Iugoslavia cu scorul de 2-1 (2-0).

Fotbaliștii bulgari au cîștigat medalia de bronz

Invingînd cu 3-0 (2-0) echipa din India, reprezentativa de fotbal a R.P. Bulgaria s-a clasat pe locul trei în turneul olimpic și a cîștigat medalia de bronz. Fotbaliștii bulgari au întîmpinat to-

Vești din Orientul Mijlociu

Puternice demonstrații populare împotriva guvernului Nuri Said

DAMASC 7 (Agerpres). — Ziarele anunță că la Bagdad, Najaf, Kaba și în alte orașe și regiuni din Irak continuă puternice demonstrații populare împotriva guvernului Nuri Said. Participanții la demonstrații cer retragerea Irakului din pactul militar de la Bagdad.

Continuă ciocnirile sângeroase dintre armată și participanții la demonstrații. Numai la Najaf au fost 450 de morți și sute de răniți.

Siria se pronunță împotriva oricăror încercări de a transforma teritoriul ei în arena unui nou război — a declarat Sukri Kuatli

DAMASC 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie a avut loc la Damasc o paradă a tinerilor voluntari care a fost primitivă de președintele Siriei, Sukri Kuatli.

După terminarea paradei în sala de spectacole a Universității din Siria a avut loc o adunare în cadrul căreia a luat cuvântul președintele Sukri Kuatli.

După ce a rețut eforturile pe care le depune Arabia Saudită și poporul irakian în vederea întăririi unității arabe, precum și eroismul poporului egiptean în lupta împotriva agresiunii, Sukri Kuatli a criticat vehement biocul militar de la Bagdad creat de imperialiști.

Referindu-se la complotul imperialist împotriva Siriei, Kuatli a declarat că imperialiștii au vrut să exercite presiuni asupra Siriei pentru a submina unitatea arabă. Când încercările imperialiștilor au eșuat, ei au trimis agenții din Siria arme pentru a da o

declară că englezii, speriați de puternicele manifestații ale poporului irakian împotriva protejării englezilor, Nuri Said, iau măsuri urgente în vederea întăririi bazelor lor militare aeriene de pe teritoriul Irakului, pentru ca la nevoie să înăbușe în singe răscola și să încerce să mențină regimul instaurat în țară de Nuri Said.

loulură orinduirii de stat existente în țară. Siria a ieșit însă învingătoare în lupta națională împotriva dușmanului din afară.

In ceea ce privește politica externă a Siriei, președintele a declarat că ea se bazează pe principiul neutralității. Siria, a spus Sukri Kuatli, se pronunță împotriva oricăror încercări de a transforma teritoriul ei în arena unui nou război. Este imposibil, a adăugat președintele, ca petroliul arab să fie folosit ca armă împotriva noastră. Dimpotrivă acest petrol trebuie să slujească telurilor păcii.

Sukri Kuatli și-a exprimat recunoștința față de statele membre ale O.N.U., îndeosebi față de grupul de țări din Asia și Africa pentru simpatia manifestată și pentru sprijinul acordat armilor.

Incheiere, Sukri Kuatli a mulțumit poporului și armatei siiriene pentru fermitatea manifestată față de uneltirile imperialiștilor.

Nuri Said va trebui să dea socoteală în fața lumii arabe

DAMASC 7 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a anunțat că ministrul de Externe al Siriei, Sa'ah El Bittar, a declarat într-un interviu acordat agenției siriene de presă, că guvernul Siriei a hotărât să se consulte cu celelalte state membre ale Ligii Arabe în vederea convocării Consiliului politic al Ligii. Potrivit celor declarate de Ministrul de Externe sirian, Consiliul politic

al Ligii Arabe va trebui să hotărască trimiterea lui Nuri Said, primul ministru al Irakului, în fața unui tribunal pentru a fi judecat pentru politica sa contrară intereselor țărilor arabe și pentru sprijinul acordat armilor agresorilor Egiptului. Această acțiune, a adăugat Bittar, are drept scop eliberarea Irakului de guvernul Nuri Said, uncaltă a unor puteri străine.

In Cuba continuă ciocnirile între trupele guvernamentale și insurgenții

NEW YORK 7 (Agerpres). — După cum anunță din Havana, ziarul „New York Times”, în Cuba continuă ciocnirile între trupele guvernamentale și insurgenții care au debarcat în provincia cubană Oriente. Guvernul președintelui Batista a interzis să se publice vreo informație în legătură cu războaiele, în afară de cele oficiale.

Agencia United Press, transmite că la 6 decembrie, comandamentul militar din Cuba a anunțat că comandantul trupelor terestre din regiunea Nichero a cerut ajutorul aviației pentru a înfrânge în „operațiune hotărâtoare” împotriva forțelor antiguvernamentale.

La 5 decembrie, au avut loc lupte invernante între trupele guvernamentale și insurgenții în regiunea Nichero-Mansanjón, în urma cărora s-au înregistrat morți și răniți.

Guvernul a anunțat la 7 decembrie că avioane militare cubane au mitraliat și au bombardat pe insurgenți în apropierea orașului Sierra-Maestra din provincia Oriente.

Potrivit informațiilor obținute de ziare de la Fidel Castro, conducătorul insurgenților, provinciile cubane Camaguey, Oriente, Pinar-del-Rio și Las-Villas se află sub controlul insurgenților.

Un număr de persoane arestate la 6 decembrie, cei care se vor dovedi nevinovați vor fi puși în libertate iar criminalii vor fi delerți justiției.

Era la începutul anului 1948. În piețele și pe străzile din Bagdad, poporul demonstra pentru pace, împotriva guvernului reacționar aflat în solda forțelor imperialiste. Era o demonstrație pașnică... Când deodată se auzi rădăit de mitralieră. Căzu o primă victimă. Era un tânăr student de la Facultatea de pedagogie. Se numea Șimran Alwan.

Dar singele lui și al celorlalți patrioți căzuți în ziua aceea n-a stropit în zadar caldarimul Bagdadului. Citeva săptămâni mai târziu, mișcarea studențească folosind simulacrul de libertăți democratice pe care noul guvern era silit să le acorde, intrunește primul Congres național studențesc. În „Piața leilor” din Bagdad — numită astfel în amintirea celor căzuți în 1948 — vocile reprezentanților tinerilor din facultăți și din școlile secundare se ridicau pentru a vota crearea Uniunii Naționale a Studenților Irakieni.

Inimile studenților irakieni bat pentru libertate

Articol scris special pentru „Știința tineretului”

decl. moarte și se cheamă: libertate.

Studenții noștri nuncesă ziua pentru ca seara să tragă obosiți la locuințele lor — o colibă făcută din rogojinii — și să învețe la lumina unui opai. Toți studenții irakieni învață din răspuri, fiindcă știe că țara lui are nevoie de oameni luminați și cu lăți care să ajute poporul în lupta sa.

E afit de grea situația studenților irakieni în ciuda 10% dintr-o reușe și șifă termină studiile. Sănătatea lor — sub un regim care cheltuieste în acest scop anual pe cap de locuitor o sumă egală cu prețul unei plini — e afit de subredă înclt numeroși snti aceia care mor de tuberculoză. Colegii voștri din Irak snti afit de îngrădiți în drepturile lor înclt n-au măcar permisiunea de a organiza cluburi studențești. Iată un fapt care pare desigur neverosimil pentru un țnar care trădește într-o țară liberă ca o ocazică. În Irak în mod obligatoriu cursurile se predau în limba engleză — aceasta mai ales în facultățile tehnice și la cea de medicină. De la catedră, se adresează studenților irakieni profesori din Anglia sau S.U.A. care adesea au o calificare insuficientă, posedând diplome „bun pentru Orient”. În schimb ei snti plătiți cu un salariu de 5 ori mai mare decât suma pe care o primește un profesor irakian. Snti desigur și printre aceștia din urmă oameni care snti slugi ale guvernărilor irakieni: ei redactează manuale în spirit reacționar, le umplu cu lucruri inutile — aceasta deoarece ministrul Educației Naționale din Irak la drept criteriu de plată nu calitatea ci numărul de cuvinte. Dar snti mulți, alți

„Jenninjibao” despre tratativele sovieto-romine

PEKIN 7 (Agerpres). — Ziarul „Jenninjibao” a publicat la 6 decembrie un articol consacrat rezoluțiilor tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romine.

Declararea comună cu privire la tratativele sovieto-romine, scrie ziarul, este pătrunsă de spiritul marelui internaționalismului proletar și de grija profundă a celor două țări pentru întărirea unității țărilor socialiste și consolidarea cauzei socialismului.

După declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956 și după declarația comună cu privire la tratativele sovieto-polone, această declarație constituie o nouă contribuție importantă la întărirea unității țărilor socialiste și a colaborării internaționale.

Tratativele sovieto-romine au intruchipat întru totul spiritul de clarificație al guvernului sovietic din 30 octombrie, au confirmat încăodată principiile de bază ale relațiilor dintre țările socialiste — principiile depline egalității în drepturi, respectării integrității teritoriale, independenței și suveranității de stat și neamestecului reciproc în treburile interne.

Poporul chinez, scrie în încheiere „Jenninjibao”, salută sincer rezultatele tratativelor dintre Uniunea Sovietică și Romina și consideră relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Romina ca un exemplu al relațiilor dintre toate țările socialiste. Cu cît se înverșunează mai mult dușmanii, cu atît mai trairnic trebuie să fie solidaritatea noastră. Datoria sfințită a tuturor țărilor socialiste este să dezvolte în permanență și să întărească prietenia frățiască dintre țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și să la titudine împotriva oricărei slăbiri a acestei prietenii mărețe.

Dificultățile întâmpinate în Egipt de unitățile iugoslave din cadrul forțelor O. N. U.

CAIRO 7 (Agerpres). — Tâniug transmite: După cum s-a anunțat la Cairo, unitățile armatei iugoslave care în ultimele zile înaintau la est de Canalul de Suez, prin deșertul Sinai, întâmpină mari dificultăți, îndeplinind cu greu sarcina încredințată de statul major al forțelor O.N.U. Potrivit sursilor, prima și a doua unitate iugoslavă au constatat la 15 km. est de Canal, și în unele locuri chiar la o distanță de 5 km. comunicații întrerupte și numeroase cumpiri de mine. Avioane israeliene și franceze au zburat deasupra unităților iugoslave, și au executat zboruri la mică înălțime în timp ce aceste unități se aflau în marș. De asemenea, avioane britanice au urmărit îndeaproape mișcările coloanelor iugoslave.

Este firesc să ne întrebăm care este scopul unor asemenea acțiuni din partea autorităților armatelor britanice și israeliene. Cercurile politice văd în aceasta o sabotare directă a forțelor O.N.U. și a misiunii încredințată acestor forțe.

In legătură cu aceste piedici și dificultăți întâmpinate de unitățile iugoslave care își aduc la îndeplinire sarcina ce le-a fost trasată de statul major al forțelor O.N.U. și avind în vedere că marea majoritate a acestor

dificultăți este provocată de acțiunile forțelor armate ale Israelului, se consideră necesar ca generalul Burns și O.N.U. să ceară autorităților israeliene să-și asume întreaga răspundere în ceea ce privește curățirea terenurilor minate și să indice forțelor O.N.U. suprafețele care au fost minate. De asemenea, ele trebuie să înceteze îndată orice acțiune împotriva forțelor O.N.U. Se crede că aceste probleme au fost examinate în cursul zilei de 6 decembrie la întâlnirea care a avut loc între generalul Burns și reprezentantul iugoslav în statul major al forțelor O.N.U., colonelul Vojvodici, și că aceste fapte au fost discutate de asemenea de generalul Burns și reprezentantul armatei israeliene.

Opinia publică speră că O.N.U. va exercita întreaga sa autoritate pentru realizarea hotărârii cu privire la retragerea forțelor agresoare din Egipt și pentru înlăturarea tuturor obstacolelor care împiedică unitățile iugoslave, precum și alte forțe ale O.N.U. de a-și îndeplini sarcina asumată. Publicul egiptean a primit cu deosebită simpatie știri că generalul Burns a elogiat unitățile iugoslave, pentru disciplina exemplară dovedită în îndeplinirea sarcinilor trasate de statul major al O.N.U.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din dimineața zilei de 6 decembrie a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuția generală. Au luat cuvântul reprezentanții Angliei și Indiei.

Pearson Dixon (Anglia) a căutat să justifice agresiunea împotriva Egiptului, declarând că Organizația Națiunilor Unite nu a-și îndeplinit misiunea de realizare a securității. Dixon s-a pronunțat pentru un amestec direct în treburile interne ale Egiptului.

Polemizind cu delegații Egiptului și ai altor țări arabe, care au vorbit despre atrocitățile săvârșite de intervenționiști, Dixon a denaturat faptele cunoscute care caracterizează barbaria agresorilor anglo-francezi pe teritoriul Egiptului cotopti de ei. El a căutat chiar să arunce asupra Egiptului răspunderea pentru încltarea funcționării Canalului de Suez.

Referindu-se la problema dezarmării, Dixon a declarat că guvernul său „studiază” propunerile sovietice din 17 noiembrie a.c. Totuși, el s-a grăbit să declare că sovietele sunt nerăscite, întrucât, după cum a pretins el, aceste propuneri ar fi îndreptate spre subminarea așa-zisei „lumi libere” și a N.A.T.O. și ar fi fost prezentate într-un „moment nepotrivit”. Calificând ca „un pas înainte” declarația guvernului sovietic că este gata să examineze problema luării de fotografii din avion ca o parte a unui sistem de control, Dixon a spus că nu-l satisface faptul că U.R.S.S.

nu dorește să accepte întregul plan al controlului internațional propus de puterile occidentale. După cum se știe, acest plan condiționează problema dezarmării de mulți factori, printre care de rezolvarea unor probleme politice internaționale importante, ca unificarea Germaniei și altele.

După cum rezultă din declarația lui Dixon, Anglia nu intenționează să renunțe la planurile ei agresive în Orientul Apropiat. Dixon a condiționat consimțământul Angliei la rezolvarea problemelor importante ale Orientului Apropiat de înlăturarea pretenției „primății” din partea „comunismului sovietic”, născocite de propaganda occidentală. Dixon nu a-2 încumetat firește să recunoască că nu pretinsă primei din partea U.R.S.S. și largă mșcare de eliberare națională a popoarelor din Orientul Apropiat și din Africa în sperie pe imperia-liștii englezi și pe alți imperia-liști care, prin aventuri militare nechezuite încearcă zadarnic să schimbe mersul istoriei.

In cuvintarea sa Krishna Menon, șeful delegației Indiei, s-a referit la evoluția evenimentelor în perioada dintre sesiunile a 10-a și a 11-a ale Adunării Generale. Menon a salutat admira-tiv în O.N.U. a noilor membri în terale în O.N.U. a noilor membri și, îndeosebi, a țărilor din Asia și Africa. El s-a pronunțat pentru admiterea în O.N.U. a Japoniei și a Republicii Populare Mongole.

In Extremul Orient, a spus Menon, problema principală este problema Chinei. A sosit de mult timpul ca marelui popor chinez să nu-l satisfacă faptul că U.R.S.S.

în O.N.U. Menon a criticat puternic planul de control internațional propus de puterile occidentale care au zădărnici examinare acestei probleme în cursul actualei sesiuni.

Referindu-se la problemele coloniale Menon a declarat că este necesar să se satisfacă cît mai grabnic aspirațiile popoarelor din Algeria, Cipru, Iranul de vest și Goa.

Menon a analizat pe larg problema Kașmirului.

Vorbind despre evenimentele din Orientul Apropiat, delegatul din India a arătat meteteinica argumentelor pe care le-au adus în cadrul actualei sesiuni reprezentanții Angliei, Franței și Israelului. El a condamnat cu asprime acțiunile agresorilor. Menon s-a pronunțat pentru o cît mai grabnică restabilire a funcționării Canalului de Suez. El a subliniat că pentru aceasta este necesară retragerea imediată a trupelor agresorilor din Egipt.

Referindu-se la evenimentele din Ungaria, Menon a amintit poziția țării sale care se pronunță împotriva prezenței unor trupe străine pe teritoriile altor țări. El s-a pronunțat pentru vizita secretarului general al O.N.U. la Budapesta și pentru trimiterea de observatori ai O.N.U. în Ungaria.

Menon s-a referit de asemenea la problema dezarmării. El a spus că, după părerea Indiei, rezolvarea acestei probleme depinde în primul rînd de egalizarea unui acord între cele două principale puteri — U.R.S.S. și S.U.A. In această ordine de idei el a cerut tratative directe între guvernele Statelor Unite și Uniunii Sovietice.

O încălcare a Cartei O.N.U. în legătură cu componența Consiliului de Securitate

NEW YORK 7 (Agerpres). — La ședința din dimineața zilei de 7 decembrie a Adunării Generale O.N.U. a avut loc alegerea unui membru permanent al Consiliului de Securitate în locul Iugoslaviei careia i-a expirat mandatul. La primul tur de scrutin secret Filipinele au intrunit — 51 de voturi, iar Cehoslovacia — 20. Astfel, încltându-se Carta O.N.U. și acordul realizat anterior privind repartizarea geografică justă a mandatelor membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate, în locul care revine țărilor Europei răsăritene au fost numite Filipinele.

Delegația sovietică a protestat împotriva discriminării grosolane față de țările Europei de răsărit.

In legătură cu anunțarea rezultatelor votului, șeful delegației U.R.S.S., V. V. Kuznetov, a făcut următoarea declarație: „Alegerea Filipinelor în Consiliul de Securitate în locul eliberat de Iugoslavia, a însemnat o încălcare grosolană a drepturilor legitime ale țărilor Europei de răsărit în O.N.U. Articolul 23, paragraful 2 al Cartei O.N.U. prevede că membri permanenți ai Consiliului de Securitate snti aleși luîndu-se în considerație repartizarea geografică justă.”

După cum se știe, în ce privește aplicarea acestui articol, în 1946 s-a realizat un acord pe cuvint de onoare privind repartizarea mandatelor membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate, luîndu-se în considerație repartizarea geografică justă. Potrivit acestui acord, din

cele șase mandate ale membrilor permanenți ai Consiliului, un mandat revenea țărilor Europei răsăritene. Or, încltându-se vîntul principiile O.N.U., în locul care aparține acestor țări au fost alese Filipinele care nu au nimic comun cu regiunea Europei răsăritene.

In felul acesta, din cauza bunului plac și a arbitrarului, una din regiunile lumii a fost exclusă din cel mai important organ al O.N.U.

Rezultatul acestui vot constituie o dovadă a faptului profund regretabil că Organizația Națiunilor Unite își pierde tot mai mult importanța sa de centru al

colaborării internaționale bazată pe egalitate în drepturi. Votul dovedește că activitatea O.N.U. este îndreptată și reglementată tot mai mult nu de principiile Cartei, ci de considerente de conlctură și de diferite combinații ale unor grupuri de țări și în primul rînd ale Statelor Unite ale Americii, care folosesc această organizație în scopurile lor egoiste. Aceasta subminează profund prestigiul O.N.U.

In baza celor expuse mai sus, a subliniat V. V. Kuznetov, delegația Uniunii Sovietice protestează cu hotărâre împotriva discriminării față de țările Europei răsăritene.

Declarația comună greco-iugoslavă

BELGRAD 7 (Agerpres). — După cum transmite agenția Tanjug, vineri seara au luat sfîrșit tratativele dintre reprezentanții guvernelor grec și iugoslav, care au avut loc între 4 și 7 decembrie la Beigrad.

La aceste tratative au participat din partea iugoslavă, președintele Consiliului de Miniștri al Greciei, Karamanlis și ministrul de externe al Greciei, Averof.

După încheierea tratativelor a fost dat publicității o declarație comună greco-iugoslavă.

Declarația exprimă convingerea că există largul posibilități de dezvoltare a prieteniei și colaborării între cele două țări.

In legătură cu problema Ciprului, declarația subliniază că gu-

vernul iugoslav credincios principiului dreptului la autodeterminare a popoarelor, își exprima sinceră simpatie față de poporul cipriot și este gata să acorde tot sprijinul moral și politic oricărui efort constructiv în vederea soluționării juste a acestei probleme.

In declarație se subliniază de asemenea necesitatea dezvoltării relațiilor dintre țările pactului balcanic.

In legătură cu ultimele evenimente internaționale, declarația subliniază că ambele guverne snt de acord în ce privește condamnarea folosirii forței pentru rezolvarea litigiilor internaționale. De asemenea ambele guverne consideră, după cum se arată în declarație, că ultimele evenimente au arătat ce rol important poate juca Organizația Națiunilor Unite ca instrument eficient al păcii pentru rezolvarea litigiilor în lume.

Studenții romini din U.R.S.S. participă la pregătirile pentru Festival

HAROV 7 (Agerpres). — TASS transmite: Membrii echipei artistice a Casei de cultură a lucrătorilor din cooperativa industrială din orașul Harkov și studenții din R.P.R. care învață la școlile superioare din Harkov pregătesc un program comun pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului.

Studenții romini Luță Rău și Jean Anghel au tradus în limba rusă fragmente din operele prozatorilor romini și versuri de poezii romine.

Ambasada Republicii Populare Romine de la Moscova a trimis partiturile operelor muzicale ale unor compozitori romini. Din Romina a sosit un pachet conținînd modele de costume naționale.

Așa a luat sfîrșit compoziția literar-muzicală „Căldură prin Romina”, la care își vor da concurs un cor și un ansamblu de dansuri, precum și orchestra de estradă a Casei de cultură a lucrătorilor din cooperativa industrială din Harkov.

TOKIO. — După cum anunță postul de radio Tokio, la ședința din 7 decembrie a Cabinetului de Miniștri al Japoniei a fost adoptată hotărîrea de a se aproba declarația comună și celelalte documente autoarabice legate de normalizarea relațiilor dintre cele două țări. Anterior aceste documente au fost ratificate de parlamentul japonez.

LONDRA. — Potrivit datelor Ministerului englez al Muncii în perioada 15 octombrie—12 noiembrie numărul șomerilor din Marea Britanie a crescut cu 14.500 oameni și a atins cifra de 293.800 de oameni.

PARIS. — Adunarea Națională Franceză a adoptat vineri bugetul militar pe anul 1957. Noul buget se ridică la 1.000 miliarde franci față de 931 miliarde cit a fost în 1956.

Impotriva adoptării acestui ridicat buget militar au votat cei 150 deputați comuniști și progresiști.

ATENA. — La 7 decembrie a sosit la Atena pentru a-și lua în primire postul Ion Dineanu, ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Populare Romine în Grecia.

NEW YORK. — După cum anunță corespondentul din Istanbul al Agenției Associated Press, în urma agresiunii anglo-franco-israeliene împotriva Egiptului și în urma încetării navigației pe Canalul de Suez, pricinuită de această agresiune, în Turcia se resimte lipsa de benzină. Cu Incepere de la 7 decembrie circulația autobuselor la Istanbul va înceta la ora 21 pentru a se face economie de combustibil.